

(વધ્ય-પરિચય.)

૧ દિવ્ય યાદ.	...	...	...	વેલચંદ્ર ધનજી	...	...	૮૧
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	...	...	...	મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ.	...	...	૮૨
૩ પ્રશ્નોત્તરો	...	...	...	મુનિ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.	...	...	૮૭
૪ શુદ્ધ હૃદયની લાવના.	...	...	...	“ ”	...	...	૮૯
૫ અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.	...	...	...	આત્મવલ્લભ.	...	...	૯૦
૬ ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.	...	...	...	સં. મોહનલાલ દલીચંદ દેશાધ.	...	...	૯૨
૭ શ્રીમહાવીર સ્વામી ભગવાનના વિહારની યાદી.	...	...	...	મુનિશ્રી જયંતવિજયજી	...	...	૯૮
૮ મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.	...	...	...	વિઠ્ઠલદાસ મૂં શાહ.	...	...	૧૦૨
૯ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	...	...	૧૦૪

“ અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું. ”

- ૧ વૃહત્કલ્પ પીઠિકા. ૨ કર્મગ્રંથચાર દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ટીકા સાથે.
૩ વિલાસવર્ધકહા. (અપભ્રંશ ભાષામાં)

ગુજરાતી ભાષાંતરના ગ્રંથો.

- ૧ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર—(પ્રાચીન ગ્રંથ ઉપરથી.) પ્રેસમાં છે.
૨ શ્રી સુરસુંદરી સતી ચરિત્ર—અતિ રસમય ચરિત્ર. (લખાય છે).

નં. ૧ માં આર્થિક સહાયની અપેક્ષા છે. સહાય આપનાર બંધુની ઇચ્છાપ્રમાણે સફળ્ય કરવામાં આવશે. આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં દરેક ગ્રંથના કાગળો, ટાઇપો, આઇડીંગ એ તમામ ઉંચા પ્રકારના થતાં હોવાથી દરેક ગ્રંથોની સુંદરતા માટે લાઇફ મેમ્બરો અને વીઝીટરો વગેરે બંધુઓએ સંતોષ જતાવેલ છે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને નમ્ર સૂચના.

આ સભા તરફથી છત્રીસ વર્ષથી પ્રગટ થતાં સંખ્યાબંધ પુસ્તકો લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ આપાય છે, અપાય છે, પરંતુ જે જે લાઇફ મેમ્બર બંધુઓને કોઇ પણ વર્ષના કોઇ પણ પુસ્તકો ભેટના ન મળ્યા હોય તેમણે ત્રણ માસ સુધી (કારતક માસની આખર સુધી) માં અમોને કયા પુસ્તકો ભેટ મળ્યા નથી, (પુસ્તકોની નોંધ અત્યાર સુધીના છપાયેલા રીપોર્ટ અને માસિકના ટાઇટલ પેજ પર હોય છે) તે તપાસી લખી જણાવવું, જેથી તેના યોગ્ય પ્રબંધ થશે. કેટલાક પુસ્તકો સીલીકે જીજ રહેલા હોવાથી ઉપરની મુદત વીતે કોઇ પણ પુસ્તક લાઇફ મેમ્બર તે ભેટ મંગાશે તો સભા આપી શકશે નહિ. સેક્રેટરીઓ.

શ્રી જુહાધારજી યંત્ર સાધુ સાધ્વીને ભેટ મળવાનું ઠેકાણું:—

નાગરદાસ પ્રેમજી પોરબંદરવાળા ઠે. હરકીસન નાગરદાસ નં. ૧૫ તુરમલ લોહીયાલેન-કલકત્તા.

ભાવનગર થી “ આનંદ ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં—શાહુ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઇએ છાપ્યું.

卐	<—	<—	<—	<—	<—	<—	<—	<—	卐
આત્માનન્દ પ્રકાશ. ॥ વન્દે વીરમ્ ॥ ઔચિત્યાદુચિતપ્રવૃત્તિરૂપત્વાત્ । વૃત્તયુક્તસ્યાણુવ્રતમહાવ્રતસમ- ન્વિતસ્ય । વચનાજ્ઞિનપ્રણીતાત્ । તત્ત્વચિન્તનં જીવાદિપદાર્થસાર્થ- પર્યાલોચનમ્ । મૈત્ર્યાદિસારં મૈત્રીપ્રમોદકરુણામાધ્યસ્થ્યપ્રધાનં સત્ત્વા- દિષુ વિષયેષુ । અધ્યાત્મં યોગવિશેષં । અતોઽધ્યાત્માત્ । પાપક્ષયો જ્ઞાનાવરણાદિ ક્ષિપ્રકર્મપ્રલયઃ । સત્ત્વં વીર્યોત્કર્ષઃ । શીલં ચિત્તસમાધિઃ । જ્ઞાનં ચ વસ્ત્વવબોધરૂપમ્ । શાશ્વતમપ્રતિષ્ઠાતિ શુદ્ધં સ્વતેજોવત્ । અનુ- ભવસંમિદ્ધં સ્વસંવેદનપ્રત્યક્તં તદ્વૃત્તમ્ । અમૃતં પીયૂષમ્ । સ્ફુટં ભવતિ । યોગચિન્દુ—શ્રી હરિભદ્રસૂરિ.									
卐	<—	<—	<—	<—	<—	<—	<—	<—	卐

પુસ્તક ૨૯ } વીર સં. ૨૪૫૮. કાર્તિક. આત્મ સં. ૩૬. } અંક ૪ થો.

દિવ્ય યાદ.

મહાવીર દેવને ચરણે—

(૧)

હીયોત્સવી શ્રી વીરની,

યાદ અપાવે બ્રાત !

“ અજર-અમર સ્થળ ગમનની, ”

મધુરી મનહર રાત.

(૨)

અનુસરણ એ વીરનું,

એકીકરણ પ્રયોગ;

સાધો પ્રાતઃ સમયમાં,

કરવા શિવ સંયોગ.

વેલચંદ્ર ધનજી.

૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મંત્ર—મણી.

અલીપ આરાધન—

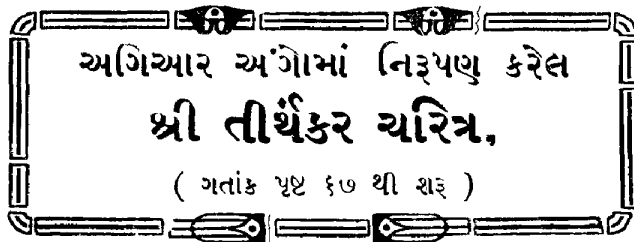
(૧)

“ ઓમ્ અહ્” નમઃ ” ઓહજ મંત્ર વિધિવત્ સાધતા,
ધર્મિસત્ અર્થો ફલિત થાશે પૂર્ણતાને પામતા;
માર્ગાનુગામી ત્વરિત બનવું સંગ સુંદર સાધીને,
આરાધનાની યોગ્યતા પ્રકટાવો અનુભવ પામીને.

(૨)

પ્રારંભમાં માંગલ્ય કારણ અર્થ યોગ્ય વિચારીને,
યોગી મહર્ષિયો તણો પથ સરલ સત્ય સ્વિકારીને;
જપીએ અહર્નિશ ઓમ્ અહ્” અર્થ કામ ને મોક્ષની,
“ સફલી કરે મન કામના સત્તા પવિત્ર પરોક્ષની.”

વેલચંદ ધનજી.

૪૬ [૫૦] હે ભગવાન ! સુમંગલ અનગાર ઘોડા સહિત યાવત્ વિમલ-
વાહન રાબને ભસ્મરાશિરૂપ કરીને (કાળ કરી) ક્યાં જશે ? ક્યાં ઉત્પન્ન થશે ?

[૭૦] હે જૌતમ ? સુમંગલ અનગાર ઘોડા સહિત યાવત્ વિમલવાહન
રાબને ભસ્મરાશિરૂપ કરીને ઘણા પ્રકારના છઠ્ઠું અઠ્ઠમ દશમ (ચાર ઉપવાસ)
દ્વાદશભક્ત (પાંચ ઉપવાસ) યાવત્ વિચિત્ર તપકર્મવડે આત્માને ભાવિત કરતા
ઘણા વરસ સુધી શ્રમણપણાના પર્યાયને પાળશે. પાળીને માસિક સંલેખના વડે
સાઠભક્ત અનશનપણે વીતવીને આલોચના અને પ્રતિક્રમણ કરી સમાધિને
પ્રાપ્ત થઈ ઉર્ધ્વલોકમાં ચન્દ્ર અને સૂર્ય યાવત્ ત્રૈવેયક વિમાનવાસને ઓળંગી
સર્વાર્થસિદ્ધ મહા વિમાનમાં દેવપણે ઉપજશે, ત્યાં દેવોની જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ
રહિત એવી તેત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિ કહી છે. ત્યાં સુમંગલ દેવની પણ
જઘન્ય અને ઉત્કૃષ્ટ રહિત એવી તેત્રીશ સાગરોપમની સ્થિતિ હશે, તે સુમંગલ

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૯૩

દેવને દેવલોકથી યાવત્ ભવનો ક્ષય થવાથી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં સિદ્ધ થશે. યાવત્ સર્વ હુન્મોનો અન્ત કરશે

૪૭ [૩૦] હે ભગવાન ! જ્યારે સુમંગલ અનગાર ઘોડા સહિત વિમલવાહન રાજાને યાવત્ ભસ્મરાશિરૂપ કરશે ત્યારબાદ તે ક્યાં જશે ? ક્યાં ઉત્પન્ન થશે ?

[૩૦] હે ગૌતમ ? સુમંગલ અનગારે ઘોડાસહિત યાવત્ ભસ્મરાશિરૂપ કર્યા પછી તે વિમલવાહનરાજા અધઃ સમ્મમ પૃથિવીમાં ઉત્કૃષ્ટ કાળની સ્થિતિવાળા નરકને વિષે નારકપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી ચ્યવીને તુરત મત્સ્યોને વિષે ઉત્પન્ન થશે, ત્યાં પશુ શસ્ત્રવડે વધ થવાથી દાહની પીડાવડે મરણ સમયે કાળ કરીને બીજાવાર પશુ અધઃ સમ્મમ નરક પૃથિવીમાં ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિવાળા નરકવાસને વિષે નારકપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી અન્તર રહિતપણે ચ્યવી બીજાવાર પશુ મત્સ્યોમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાં પશુ શસ્ત્રવડે વધ થવાથી યાવત્ કાળ કરીને છટ્ટી તમાનામે નરક પૃથિવીમાં ઉત્કૃષ્ટ કાળની સ્થિતિવાળા નરકમાં નૈરયિકપણે ઉત્પન્ન થશે, ત્યાંથી નીકળી તુરત જ સ્ત્રીને વિષે ઉત્પન્ન થશે, ત્યાં પશુ શસ્ત્રદ્વારા વધ થતા દાહની પીડાથી બીજાવાર છટ્ટી તમા પૃથિવીમાં ઉત્કૃષ્ટ કાળની સ્થિતિવાળો નરકમાં નારકપણે ઉત્પન્ન થશે, યાવત્ ત્યાંથી નીકળીને બીજાવાર પશુ સ્ત્રીઓમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાં પશુ શસ્ત્રવડે વધ થવાથી કાળ કરીને પાંચમી ધૂમપ્રભાને વિષે ઉત્કૃષ્ટ કાળની સ્થિતિવાળા નરકવાસમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી નીકળીને ઉરપરિસ્પર્ષમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી કાળ કરી ચોથી પંકુપ્રભા પૃથિવીમાં ઉત્કૃષ્ટ કાળની સ્થિતિવાળા નરકને વિષે નારકપણે ઉત્પન્ન થઈ ત્યાંથી નીકળી સિંહોમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાં પશુ શસ્ત્રવડે વધ થવાથી તે પ્રમાણે જ કાળ કરીને બીજાવાર ચોથી પંકુપ્રભામાં ઉત્પન્ન થઈ, ત્યાંથી નીકળી બીજાવાર સિંહોમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી કાળ કરીને ત્રીજી વાલુકા પ્રભામાં ઉત્કૃષ્ટ કાળની સ્થિતિવાળા નરકવાસમાં ઉત્પન્ન થઈ ત્યાંથી નીકળી પક્ષીઓમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાં પશુ શસ્ત્રવડે વધ થવાથી કાળ કરી બીજાવાર ત્રીજી વાલુકા પ્રભામાં ઉત્પન્ન થઈ ત્યાંથી નીકળી બીજાવાર પક્ષીઓમાં ઉત્પન્ન થશે. કાળ કરી ત્યાંથી બીજી શર્કરાપ્રભામાં ઉત્પન્ન થઈ ત્યાંથી નીકળી સરીસૃપ (શીકારી પશુઓ) ને વિષે ઉપજશે. ત્યાં શસ્ત્રવડે વધ થવાથી કાળ કરી બીજાવાર શર્કરાપ્રભાને વિષે ઉત્પન્ન થશે અને ત્યાંથી નીકળી બીજાવાર સરીસૃપમાં ઉત્પન્ન થશે. કાળ કરીને આ રત્નપ્રભા પૃથિવીને વિષે ઉત્કૃષ્ટ કાળની સ્થિતિવાળા નરકવાસમાં નૈરયિકપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી નીકળીને સંજ્ઞીને વિષે ઉપજશે. ત્યાં પશુ શસ્ત્રવડે વધ થવાથી કાલ કરીને અસંજ્ઞીમાં ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંપશુ શસ્ત્રવડે વધ થતાં

કાળ કરીને ખીજવાર પણ આ રત્નપ્રભા પૃથિવીમાં પલ્લેપમના અસંખ્યા-
તમા ભાગની સ્થિતિવાળા નરકવાસમાં નારકપણે ઉત્પન્ન થશે. હવે ત્યાંથી
નીકળીને જે ખેચરના ભેદો છે, તે આ પ્રમાણે. ચમપક્ષીઓ (ચામડાની પાંખ-
વાળા) લોમ પક્ષીઓ (પીંછાની પાંખવાળા) સમુદ્ગક પક્ષીઓ (જેની સર્વદા
ઉડતાં પણ પાંખો ખીડાયેલ હોય તે) અને વિતત પક્ષીઓમાં (જેની હંમેશાં
વિસ્તારેલી પાંખ હોય તેમાં) અનેક લાખવાર મરણ પામી પામીને ત્યાં વારંવાર
ઉત્પન્ન થશે. સર્વત્ર શસ્ત્રવધ થવાથી દાહની ઉત્પત્તિવડે મરણ સમયે કાળ કરી
જે આ ભૂજપરિસર્પના ભેદો છે તે આ પ્રમાણે:—ઘો, નોળીઆ ઇત્યાદિ
પ્રજાપનાસૂત્રના પ્રથમ પ્રજાપના પદને વિષે કહ્યું છે તે પ્રમાણે જાણવું.
જાહક અને ચતુષ્પદ જીવોમાં અનેક લાખવાર મરણ પામી પુનઃ ત્યાં વારંવાર
ઉત્પન્ન થશે. ખાકી બધું ખેચરની પેઠે જાણવું. યાવત્ કાળ કરી જે આ ઉરપરિ-
સર્પના ભેદો હોય છે તે આ પ્રમાણે:—સાપ, અજગર, અશાલિકા અને મહોરગ,
તેમાં અનેક લાખવાર મરણ પામી કાળ કરી જે આ ચતુષ્પદના ભેદો
હોય છે તે આ પ્રમાણે:—૧ એક ખરીવાલા, ૨ બે ખરીવાલા, ૩ ગંડીપદ અને
૪ નખસહિત પગવાળા, તેમાં અનેક લાખવાર ઉત્પન્ન થશે, ત્યાંથી કાળ
કરી જે આ જલચરના ભેદો હોય છે તે આ પ્રમાણે:—કચ્છપ (કાચખા)
યાવત્ સુસુમાર તેઓમાં અનેક લાખવાર ઉપજશે. યાવત્ કાળ કરી જે આ
ચઉરિન્દ્રય જીવોના ભેદો છે તે આ પ્રમાણે:—અધિક, પૌત્રિક ઇત્યાદિ જેમ
પ્રજાપના સૂત્રના પ્રથમ પ્રજાપના પદમાં કહ્યા પ્રમાણે ગોમય ક્રીડાઓમાં
અનેક લાખવાર ઉપજશે, ત્યાંથી ઉત્પન્ન થઈ કાળ કરી જે આ તેઇન્દ્રિય
જીવોના ભેદો છે તે આ પ્રમાણે:—ઉપચિત યાવત્ હસ્તિશૌક તેઓમાં ઉત્પન્ન
થઈ કાળ કરી જે આ ખેઇન્દ્રિયોના ભેદો છે. તે આ પ્રમાણે:—પુલા
કૃમિ યાવત્ સમુદ્ર લિક્ષા તેઓમાં અનેક લાખવાર ઉપજશે. ઉપજી યાવત્ કાળ
કરી જે આ વનસ્પતિના ભેદો છે તે આ પ્રમાણે:—વૃક્ષો, ગુચ્છક યાવત્ કુંડના
તેઓમાં અનેક લાખવાર મરણ પામી ઉત્પન્ન થશે. વિશેષ કરીને કુંડુક વૃક્ષોમાં
અને કુંડુકવેલીમાં ઉપજશે અને સર્વ સ્થળે શસ્ત્રવડે વધ થવાથી કાળ
કરીને જે આ વાયુકાયિકના ભેદો છે તે આ પ્રમાણે:—પૂર્વનો વાયુ યાવત્
શુદ્ધ વાયુ તેમાં અનેક લાખવાર ઉત્પન્ન થશે. યાવત્ કાળ કરી જે આ તેઉકા-
યિકના ભેદો છે તે આ પ્રમાણે:—અગારા યાવત્ સૂર્યકાન્તમણિ નિશ્ચિત અગ્નિ
તેમાં અનેક લાખવાર ઉત્પન્ન થશે, ઉત્પન્ન થઈ જે આ જલકાયિકના ભેદો
છે તે આ પ્રમાણે:—અવશ્યાય ઝાકળનું પાણી યાવત્ ખાઈનું પાણી તેમાં
અનેક લક્ષવાર ઉત્પન્ન થશે. ગહુધા ખારા પાણીમાં અને ખાઈના
પાણીમાં ઉત્પન્ન થશે અને સર્વ સ્થળે શસ્ત્રવડે વધ થવાથી કાળ કરીને

શ્રી તીર્થંકરચરિત્ર.

૮૫

જે આ પૃથિવીકાયિકના ભેદો છે તે આ પ્રમાણે:—પૃથિવી શર્કરા કાંકરા સૂર્યકાન્તમણિ તેઓમાં અનેક લાખવાર ઉત્પન્ન થશે. વિશેષતઃ ખરબાદર પૃથિવીકાયિકને વિષે સર્વત્ર શસ્ત્રવડે વધ થવાને લીધે કાળ કરીને રાજગૃહ નગરની બાહર વેશ્યાપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાં પણ શસ્ત્રવડે વધ થતાં કાળ કરી બીજી વાર રાજગૃહ નગરની અંદર વેશ્યાપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાં પણ શસ્ત્રવડે વધ થવાથી કાળ કરીને આ જંબુદ્વીપમાં ભારત વર્ષને વિષે વિન્ધ્યાચલ પર્વતની પાસે બિભેલ નામે ગામમાં બ્રાહ્મણકુલને વિષે પુત્રીપણે ઉત્પન્ન થશે. તે પુત્રી જ્યારે બાલ્યભાવનો ત્યાગ કરી યૌવનને પ્રાપ્ત થશે, ત્યારે તેના માતા પિતા ઉચિત દ્રવ્ય અને ઉચિત વિનયવડે યોગ્ય ભર્તાને ભાર્યાપણે આપશે. તે પુત્રી તેની સ્ત્રી થશે. તે ઇષ્ટકાન્ત યાવત્ અનુભવ ઘરેણાના કરંડીયા જેવી તેલની કુલ્લીની પેઠે અત્યંત સુરક્ષિત વસ્ત્રની પેટીની પેઠે સારી રીતે (નિરૂપદ્રવસ્થાને) રાખેલી અને રત્નના કરંડીયાની પેઠે સારી રીતે રક્ષણ કરાયેલી હશે, તે શીત, ઉષ્ણ, પરિપક્વ અને ઉપદ્રવો ન સ્પર્શે માટે અત્યંત સંગોપિત-રક્ષણ કરાયેલી હશે. હવે અન્ય કેઇ દિવસ તે બ્રાહ્મણ પુત્રી ગર્ભિણી થશે અને શ્વસુર ગૃહથી પીયેર જતાં રસ્તામાં દાવાશિની જ્વાલાવડે બળી મરણ સમયે કાળ કરી દક્ષિણ દિશાના અગ્નિકુમાર દેવોમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થશે.

૪૮ ત્યાંથી અન્તર રહિતપણે ચ્યવીને મનુષ્યના દેહને ધારણ કરી માત્ર બોધિ સમ્યગ્દર્શન પામશે. માત્ર સમ્યગ્દર્શન પામી મુંડ થઇ ગૃહ વાસનો ત્યાગ કરી અનગારિતા દીક્ષા ગ્રહણ કરશે. ત્યાં પણ શ્રામણ્ય દીક્ષાને વિરાધી દક્ષિણ દિશાના અસુરકુમાર દેવોમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાર પછી તે ત્યાંથી નીકળી મનુષ્ય શરીર પ્રાપ્ત કરી ઇત્યાદિ પૂર્વોક્ત કહેવું. ત્યાં પણ શ્રમણપણું વિરાધી મરણ સમયે કાળ કરી દક્ષિણ નિકાયના નાગકુમાર દેવોમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થશે. હવે તે ત્યાં અન્તર રહિતપણે ચ્યવી ઇત્યાદિ એ પાઠવડે દક્ષિણ નિકાયના સુવર્ણકુમારને વિષે એ પ્રમાણે વિદ્યુત્કુમારને વિષે એમ એમ અગ્નિકુમાર સિવાય દક્ષિણ નિકાયના સ્તનિતકુમારને વિષે ઉત્પન્ન થશે. તે ત્યાંથી નીકળી મનુષ્ય શરીર પ્રાપ્ત કરશે, યાવત્ શ્રમણપણું વિરાધી જ્યોતિષિક દેવોમાં ઉત્પન્ન થશે. હવે તે ત્યાંથી અન્તર રહિતપણે ચ્યવીને પુનઃ મનુષ્ય શરીર પ્રાપ્ત કરશે. અને શ્રમણપણું વિરાધ્યા સિવાય મરણ સમયે કાળ કરી સૌધર્મ દેવલોકને વિષે દેવપણે ઉત્પન્ન થશે. તે ત્યાંથી અન્તર રહિત ચ્યવીને મનુષ્ય શરીર પ્રાપ્ત કરશે. અને કેવળ સમ્યગ્દર્શનનો અનુભવ કરશે. ત્યાં પણ શ્રમણપણું વિરાધ્યા સિવાય મરણ સમયે કાળ કરી ઇશાન દેવલોકમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી

૮૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચ્યવી મનુષ્ય શરીર પ્રાપ્ત કરશે. ત્યાં પણ શ્રમણપણું વિરાધ્યા સિવાય મરણ સમયે કાળ કરી સનત્કુમાર દેવલોકમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાંથી ચ્યવીને જેમ સનત્કુમારને વિષે કહ્યું તેમ બ્રહ્મદેવ લોક, મહાશુક, આનન્દ અને આરણ દેવલોકને વિષે જાણવું. હવે તે ત્યાંથી ચ્યવી શ્રમણપણાને વિરાધ્યા સિવાય મરણ સમયે કાળ કરીને સર્વાર્થસિદ્ધ મહા વિમાનને વિષે દેવપણે ઉત્પન્ન થશે. ત્યાં અન્ત રહિત ચ્યવી મહાવિદેહદેવને વિષેજ આવા પ્રકારના ધનિક કોઇથી પરાલભ નહિ પામે તેવા કુલોમાં પુત્ર રૂપે ઉત્પન્ન થશે. એ પ્રમાણે જેમ ઔપપાતિક સૂત્રને વિષે દદપ્રતિજ્ઞની વક્તવ્યતા કહી છે તે સઘળી વક્તવ્યતા અહીં કહેવી યાવત્ તેને ઉત્તમ કેવલજ્ઞાન અને કેવલદર્શન ઉત્પન્ન થશે.

૪૯ ત્યારબાદ તે દદપ્રતિજ્ઞકેવલી પોતાનો અતીત કાળ જોશે, જોધને શ્રમણનિર્ઞન્થોને બોલાવશે. બોલાવીને એ પ્રમાણે કહેશે. હે આર્યો ! એ પ્રમાણે ખરેખર આજથી ઘણાં કાળ પહેલાં હું મંખલિપુત્ર ગોશાલક નામે હતો, અને હું શ્રમણોનો ઘાત કરી છદ્મસ્થાવસ્થામાં કાળ ધર્મ પાર્યો. હે આર્યો, તે નિમિત્તે હું અનાદિ અનન્ત અને દીર્ઘ માર્ગવાળા આરગતિરૂપ સંસારાટવીમાં ભમ્યો, તે માટે તમે કોઈ આચાર્યના પ્રત્યનીક દ્રેષી ન થશો. ઉપાધ્યાયના પ્રત્યનીક ન થશો. આચાર્ય અને ઉપાધ્યાયના અયશ કરનારા અવર્ણવાદ કરનારા અને અકીર્તિ કરનારા ન થશો. અને એ પ્રમાણે મારી પેઠે અનાદિ અનન્ત સંસારાટવીમાં ન ભમશો. ત્યારપછી તે શ્રમણનિર્ઞન્થો દદપ્રતિજ્ઞ કેવલીની પાસે એ વાત સાંભળી, અવધારી, ભય પામી, ત્રસ્ત થઈ ત્રાસ પામી અને સંસારના ભયથી ઉદ્ધવિગ્ન થઈ દદપ્રતિજ્ઞ કેવલીને વંદન કરશે નમસ્કાર કરશે. વંદન-નમસ્કાર કરીને પાપસ્થાનકની આલોચના અને નિન્દા કરશે યાવત્ ચારીત્રનો સ્વીકાર કરશે. ત્યારપછી દદપ્રતિજ્ઞ કેવલી ઘણા વર્ષ પર્યાન્ત કેવલ પર્યાયને પાળી પોતાનું આયુષ્ય થોડું બાકી જાણીને ભક્ત પ્રત્યાખ્યાન કરશે. એ પ્રમાણે ઔપપાતિક સૂત્રમાં કહ્યા પ્રમાણે યાવત્ સર્વ દુઃખોનો અન્ત કરશે. હે ભગવાન ? તે એમજ છે. હે ભગવાન ? તે એમજ છે એમ કહી [ભગવાન ગૌતમ] વિહરે છે.

ઇતિ મંખલિપુત્ર-ગોશાળાનું ચરિત્ર સંપૂર્ણ.

49

૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્ર—આપણો મોક્ષ કેમ થયો નથી ?

જિ—અનંતકાળમાં કાં તો સત્પાત્રતા થઈ નથી અથવા તેવા કોઈ સત્પુરુષનો યોગ સાંપડ્યો નથી તેથી. નહીં તો મોક્ષ હથેળીમાં છે.

પ્ર—જીવને અનાદિના કયા કયા દોષો છે ?

જિ—મળ, વિક્ષેપ અને અજ્ઞાન.

પ્ર—અજ્ઞાનની નિવૃત્તિ શી રીતે થઈ શકે ?

જિ—જ્ઞાનીપુરુષોનાં વચન પ્રાપ્ત થયે તેનો યથાયોગ્ય વિચાર થવાથી અજ્ઞાન નિવૃત્ત થાય છે.

પ્ર—મળ અને વિક્ષેપ શા માટે મટાડવાં ઘટે છે ?

જિ—અજ્ઞાનની સંતતિ બળવાન હોવાથી તેનો રોગ થવાને અર્થે અને જ્ઞાનીનાં વચનોનો યથાયોગ્ય વિચાર થવાને અર્થે મળ વિક્ષેપ મટાડવા ઘટે છે.

પ્ર—મળ મટવાનાં સાધનો કયાં છે ?

જિ—સરલતા, ક્ષમા, સંતોષ અને સ્વદોષોનું નિરીક્ષણ એ આદિ મળને મટાડવામાં સાધન છે.

પ્ર—વિક્ષેપ મટવાનું સાધન શું છે ?

જિ—જ્ઞાનીપુરુષની અત્યંત ભક્તિ તે વિક્ષેપ મટવાનું સાધન છે.

પ્ર—જ્ઞાની પુરુષના વિરહે શું કરવા યોગ્ય છે ?

જિ—તેવે પ્રસંગે જ્ઞાનીની દશા, ચેષ્ટા ને વચનો સાવધાનપણે સંભારવા યોગ્ય છે.

પ્ર—સ્વપ્ન સાચું કોનું પડે ?

જિ—જેઓ તદ્દન નીરોગી હોય, તેમજ મન અને ઇન્દ્રિયોને ઠીક કાબૂમાં રાખી શકતા હોય તેનું.

પ્ર—આત્માને મળેલું સ્વરૂપ શાથી ભૂલી જવાય છે ?

જિ—પ્રમાદને લીધે.

પ્ર—મનને વશ કરવાનાં ઉત્તમ સાધનો કયાં કયાં છે ?

જિ—અલ્પ આહાર, અલ્પવિહાર, અલ્પનિદ્રા, નિયમિત વાચા, નિયમિત કાયા અને અનુકૂલ સ્થાન એ મનને વશ કરવાનાં ઉત્તમ સાધનો છે.

પ્ર—નવાં કર્મ બાંધવા નહીં ને જીવનાં ભોગવી લેવાં એ રીતે કોણ વર્તી શકે છે ?

જિ—એવી જેની અચળ ભાવના-બ્રહ્મૃતિ છે તે એ રીતે વર્તી શકે છે.

પ્ર—આત્માની શ્રેષ્ઠતા શી છે ?

જિ—શ્રેષ્ઠ વસ્તુની ભાવના-અભિલાષા કરવી તે.

(ચાલુ)

શુદ્ધ હૃદયની ભાવના

૮૬

શુદ્ધ હૃદયની ભાવના.

- હે પ્રભુ ! હે પ્રભુ ! શું કહું ? દીનાનાથ દયાળ !
હું તો દોષ અનંતનું, ભાજન છું કર્ણાળ. ૧
- શુદ્ધ ભાવ મુજમાં નથી, નથી સર્વ તુજ રૂપ;
નથી લઘુતા કે દીનતા, શું કહું પરમ સ્વરૂપ. ૨
- નથી આજ્ઞા ગુરૂદેવની, અચળ કરી ઉર માંહિ;
આપ તણે વિશ્વાસ દઢ, ને પરમાદર નાંહિ. ૩
- જોગ નથી સત્સંગનો, નથી સત્સેવા જોગ;
કેવળ અર્પણતા નથી, નથી આશ્રય અનુયોગ. ૪
- ભક્તિ માર્ગ પ્રવેશ નહીં, નહીં ભજને દઢ ભાન;
સમજ નહીં નિજ ધર્મની, નહિ શુભ દેશે સ્થાન. ૫
- અહંભાવથી રહિત નહીં, સ્વધર્મ સંચય નાહિ;
નથી નિવૃત્તિ નિર્માળપણે, અન્ય ધર્મની કાંઈ. ૬
- એમ અનંત પ્રકારથી, સાધન રહિત હુંય;
નહિ એક સફળુ પણુ, મુળ બતાવું શુંય. ૭
- કેવળ કર્ણા મૂર્તિ છો, દીનબંધુ દીનનાથ;
પાપી પરમ અનાથ છું, ગ્રહો પ્રભુજી હાથ. ૮
- અનંત કાળથી આથડ્યો, વિના ભાન ભગવાન;
સેવ્યા નહીં ગુરૂ સંતને, મૂક્યું નહીં અભિમાન. ૯
- સંતયરણ આશ્રય વિના, સાધન કર્યા અનેક;
પાર ન તેથી પામીયો, ઊગ્યો ન અંશ વિવેક. ૧૦
- પ્રભુ પ્રભુ લય લાગી નહીં, પડ્યો ન સફળુરૂ પાય;
દીઠા નહીં નિજ દોષ તો, તરીએ કોણ ઉપાય. ૧૧
- અધમાધમ અધિકો પતિત, સકળ જગતમાં હુંય;
એ નિશ્ચય આવ્યા વિના, સાધન કરશે શુંય ? ૧૨
- પડી પડી તુજ પદપંકજે, ફરી ફરી માથું એજ;
સફળુરૂ સંત સ્વરૂપ તુજ, એ દઢતા કરી દેજ. ૧૩

સંગ્રાહકે સફળુણાનુરાગી કે પૂર્વવિજયજી મહારાજ.

અધ્યાત્મજ્ઞાન નિરૂપણ પ્રશ્નોત્તર.

૯૧

ધર્મ છે. સાધુઓ વાદવિવાદ કરતા નથી. સિદ્ધો નિર્ગન્ધન છે, સાધુઓ સ્વેચ્છા વિહારી છે. સિદ્ધો નિઃસંધિ છે, સાધુઓ પરસ્પરની (એક રાખે તો બીજો રાખે એવી) મિત્રતાથી વિરક્ત રહે છે. સિદ્ધો કેવલદર્શી છે. સાધુઓ સર્વ જગત્સ્વભાવની અનિત્યતા જોનારા છે. સિદ્ધો આનંદથી પરિપૂર્ણ છે, સાધુઓ અંતઃકરણ શુદ્ધ રાખે છે અને સંતોષથી સમભાવ ભાવે છે. ઇત્યાદિ પ્રકારે જે ગુણો સિદ્ધોમાં હોવાનું શાસ્ત્રોમાં જોવામાં આવે છે તે ગુણોને મુમુક્ષુઓ પ્રકલ્પી (ધારી) યથાશક્તિ આદરીને કર્મ કરી સિદ્ધ થાય છે. બીજા ગૃહસ્થો પણ જે દુષ્કર્મની શાંતિ માટે પોતાની શક્તિ પ્રમાણે તે ગુણોને દેશથી (અંશતઃ—સર્વથા નહિ) અનુસરે છે તે પણ અનુક્રમે સુખી થાય છે*

પ્રશ્ન—ગૃહસ્થો ત્યારે ભલે એજ ગુણોનો ચિરકાળ દેશથી આશ્રય કરો પણ જે કામમાં જીવહિંસા થાય છે તેનો આશ્રય કરે છે તે શું સારું ?

ઉત્તર—ગૃહસ્થો પ્રાયઃ સ્થૂલબુદ્ધિ, અધિક ચિન્તાયુક્ત આરંભ સહિત અને પરિશ્રદ્ધ—(ધનધાન્યાદિ) માં આદરવંત હોય છે, તેથી સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિથી આલોકન (વિચાર) કરવામાં તેમની બુદ્ધિ કુંઠિત રહે છે (કામ કરતી નથી). આલંબન વિના તત્ત્વત્રય—(દેવ, ગુરુ અને ધર્મ) માં તે વિમોહ પામે છે. માટે શુભાર્થે ભલે નિરંતર સાકાર દેવપૂજા, સાધુઓની સેવા અને દાનાદિ ધર્મ કરો. ઉચ્ચ (ઉત્તમ) કુલાચારના યશના રક્ષણાર્થે (આત્માનો ઉન્નતિને માટે ?) ગૃહસ્થો પૂર્વે સર્વ પ્રકારના ધર્મનું સેવન કરતા, માટે હાલ પણ ગૃહસ્થો આત્મસંપદા માટે દ્રવ્યથી અને ભાવથી બંને પ્રકારે ધર્મનો આશ્રય લ્યો. ગૃહસ્થો પ્રાયઃ સાવધ (પાપમય વ્યાપાર) માં રક્ત, સદાકાળ ઐહિક (આ લોક સંબંધી) અર્થ પ્રાપ્તિમાં પ્રસક્ત (મગ્ન), કુટુંબ પોષણાર્થે ઉચ્ચ નીચ ઘણી વાર્તા [આજીવિકા] માં આદર યુક્ત, પરતન્ત્રતાથી ખિન્ન અને મનમાન્યા પુણ્યકાર્યમાં ઉદ્યમવંત હોય છે. તે આત્મરૂચિ પ્રમાણે જ પ્રવૃત્તિ કરે છે. માટે સ્વચિત્તની અભિતુષ્ટિ માટે જે પુણ્ય કરે તે કરવા દો. એ ગૃહસ્થો હૃદયમાં જાણે એમ ધારીને દ્રવ્યધર્મ કરે છે કે જેમ આ મન દ્રવ્ય વડે અન્ય કર્મો કરાવ્યાથી તુષ્ટિ ધારણ કરે છે તેમજ દ્રવ્યવડે કેઈ પ્રકારના ધર્મ પણ કરીને સ્વ મનને પ્રસન્ન કરીએ. ગૃહસ્થોના સર્વ વ્યાપાર દ્રવ્યથી સિદ્ધ થાય છે તેથી દ્રવ્યવતોને દ્રવ્યવડે જ સ્વધર્મ સાધવાને સ્વાભાવિક મન થાય છે અને તે યુક્ત છે. કેમકે જેનું જેમાં બલ હોય તે જ બલવડે તે પોતાનું ધાર્યું કરે. માટે દ્રવ્યધર્મ કરતા ગૃહસ્થોના મનની જે પ્રકારે સંસાર કાર્યથી સંવૃતિ (રોકાણ) થાય તે પ્રકારે સાલંબન (સાકાર દેવપૂજા, સાધુસેવા અને દાનાદિ) દ્રવ્ય ધર્મમાં—પુણ્ય વિધિમાં તે મન—અપેક્ષા રાખો. સ્વધન્દિયોને સંસાર સંબંધી ક્રિયામાંથી

* શ્રી પરમેશ્વર છે અને તેની સેવાથી મુક્તિ મળે છે એવું માનનારા સર્વ શાસન (મત-દર્શન) ના લોકો પરબ્રહ્મ પામવાની ઇચ્છાથી પરમેશ્વરપ્રીત્યર્થ (પરમેશ્વરની પ્રીતિ મેળવવા) એજ ગુણોને અનુસરે છે.

૯૨

શ્રી આત્મજ્ઞાન : પ્રકાશ.

રોકીને જેથી મન થોડું પણ સ્થિર થાય તે પૂનઃદિનો જ આશ્રય કરો. જ્યાંસુધી અનાકાર પદાર્થનું ચિંતન-સિદ્ધ પરમાત્માનું નિરાલંબન ધ્યાન કરવામાં મન સમર્થ ન થાય અને સુસાધુ કુસાધુનો નિશ્ચય કરવા યોગ્ય જ્ઞાનોદય ન થાય ત્યાંસુધી નિશ્ચયદૃષ્ટિ કુલીન પુરૂષે સ્વવ્યવહારની રક્ષા કરવી. નિશ્ચય ઉપર દૃષ્ટિ કાયમ રાખી એ રીતે વ્યવહાર સાચવનાર ગૃહસ્થ બીજાથી નિંદાતો નથી. જ્યારે નિરાકાર પદાર્થમાં પણ ચિત્ત સ્થિર થાય ત્યારે સિદ્ધનું નિરાલંબન ધ્યાન કરવું. તે સાધવા માટે સાધુઓએ અને ગૃહસ્થ પ્રમુખોએ આત્મજ્ઞાનમાં પ્રયત્ન કરવો. પૂર્વે જે દ્રવ્ય અને ભાવ એ પ્રકારનો ધર્મ કહેવામાં આવ્યો તે સર્વ નિર્વાણધામ—(મોક્ષરૂપ મહેલ) ની દ્વારભૂમિ (આંગણું) પ્રાપ્ત કરવા માટે ઉત્તમ સ્થાન (વાહન) સમાન છે અને આત્મજ્ઞાન એ આંગણામાં પહોંચ્યા પછી નિર્વાણ ધામની અંદર પ્રવેશ કરવા માટે આંગણામાંના પાદવિહાર (પગે ચાલવા) સદૃશ મહાત્માઓને શિવાલય (મોક્ષ) માં અવસ્થિતિ (રહેવાનું) કરી આપનાર છે. અર્થાત્ આત્મજ્ઞાન એ પરમધર્મ છે જે સાધવાથી નિર્વૃત્તિ (મોક્ષ) નિશ્ચિત થાય છે. આત્મજ્ઞાનમાં જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્ર પ્રમુખ સર્વ ગુણસમૂહ હોય છે. આત્મજ્ઞાન પ્રકૃષ્ટપણે (અતિશય) જયવંત વર્તે છે કેમકે જ્ઞાનાદિ શુદ્ધિ એમાં અનંત થાય છે. તે થવાથી અનંત ચતુષ્ટય (અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંતવીર્ય અને અનંત-સુખ) પ્રાપ્ત થાય છે. જેમ આકાશ દર્શનમાં તેમ એ અનંત ચતુષ્ટયનો પાર પામવાને સર્વજ્ઞ વિના કોઈનું જ્ઞાન સર્વ પ્રકારે શાશ્વત સમર્થ નથી. (ચાલુ)

ધર્મસાગરઉપાધ્યાયરાસ.

(ગતાંક ૫૯ ૬૦ થી શરૂ)

કુહા,

ધણુ અવસરિ તિહાં આવિઆ, વિસલનયર મઝારિ,	
ઉપશમ રસ ભરપૂરીઉં, કરવા જન ઉપગાર.	૪૦
જિણુવર આણુ હધએ ધરધ, વધરાગી વડવીર,	
જસ નામ હિઅડધ ધરધ, તે પામધ ભવતીર.	૪૧
જસ દરિસન દેખી કરી, ખૂઝધ ભવિઆણુ-વૃંદ,	
વાચક વિદ્યાસાગર, ધિન ધિન એહ મુણિંદ.	૪૨
શ્રી ગુરૂ વિદ્યાસાગર, મૂરત લીધ વિશેષ,	
શ્રી સંધ રંગિં મોઠલધ, સધલધ નયરિ લેખ.	૪૩
સંવત પનરપંચાણુધ, માહુ માસ લસંતિ,	
સુકલ પખિ દશમી દિનેઇ, સંયમ લીધ મન અંતિ.	૪૪

ધર્મસાગરઉપાધ્યાયરાસ.

૯૩

રાગ અસાહિરી

સકલ સંઘ તિહાં આવધ હરધિધ, દીખ્યા મહોછવ કાજ,	
મોહન મુરતિ દેખી ભોલધ, ધિન ધિન ધન વનરાજ.	૪૫
સામિતચ્છલ સારાં કીજધ, દીજધ ફેફલ પાન,	
ધણીપરી સંયમ સંઘ સંતોષી, યાચકનધ દધ દાન.	૪૬
વરધોડિ વરધોડધ ચઢીઆ, વાજધ ઢોલ નિસાણુ,	
સોહાસિણુ આસીસ, તિહાં, ચિર જીવો જિહાં ભાણુ.	૪૭
ભુંગલ ભેરી નફેરી વામ, પંચ શબ્દ તિહાં, વાજધ,	
તંતી નિવિલ તાલ ભલી પરી, ધપ ધપ મદલ રાજધ.	૪૮
સરણુધ સર સુંદર સાધ્યા (?), નિસુણી જતધર લાજધ,	
દમ દમ ઢોલ દદામા નાદધ, અંબર ગાજધ,	૪૯
વીણા શંખ મનોહર દીપધ ઝલ્લરી નાદધ છાજધ,	
નાનાવિધ વાગ્ધ તિહાં નિસુણી, કુમતીના મદ ભાજધ.	૫૦
ધણુધ મલાધ દીખ્યા લેવા, આવધ શ્રી ગુર પાસ,	
સાત જણાર્યું દીખ્યા લેતાં, પોહચધ મનની આસ.	૫૧
વિનય વિશેષ કરધ ગુર કેરો, ભણુધ ભલીપરિ શાસ્ત્ર,	
શ્રી પંડિત જીવરાજનધ ઝોલવાં, મિલિયાં મોટાં પાત્ર.	૫૨
નામ હીધ તિહાં શ્રી ગુર સુંદર, ધર્મસાગર ગુણધામ,	
વિમલસાગર બિન્ન બંધવનું, નામ ડવધ અભિરામ.	૫૩
વિજયદાન સૂરિ કહનધ, પંડિત શ્રી જીવરાજ,	
ધર્મસાગર નિજ સીસનધ, મુંકધ ભણુવા કાજ.	૫૪
બહુલી બુદ્ધિ દેખી કરી, વિજયદાન ગણધાર,	
શ્રી ધર્મસાગરનધ સદા, શાસ્ત્ર ભણાવધ સાર.	૫૫
જૈન શાસ્ત્ર થોડધ દિનધ, ભણીઆ દો નિજ સીસ,	
હીરહુર્ધ ધર્મસાગર, પોહતી ચનહ જગીસ.	૫૬
ગોચ્ય જાણી દોધ સાસનધ, મોકલધ તપગછરાય,	
દેવગિરી ભણુવા ભણી, હઘડધ હર્ધ ન માય.	૫૭

રાગ દેશાખ.

તિહાંથી રે વા(ચા) લધ ગુરનધ વાંદી, શકુન ભલેરે મનિ આણુંદી,	
આવતા જાણી સાહ ચાંદસિંહ, તસ ધરણુ (ણી) જસમાધ અખીહ.	૫૮
બિહું જણુનધ આણુંદ જ પાય, આપણુનધ હુઉ ગુરનુ પસાય,	
દિન થોડધ દેવગિરિ મઝારિ, પોહતા શુભ લગનધ શુભવાર.	૫૯

૯૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દુહા.

સાહ ચાંદસી તેડી કરી, મેલ્યા ભટ્ટ અનેક, વિલાષ કરી આગલો, વિશ્વનાથ જગિ એક.	૬૦
હિઅડધ હખ્યાં ધમ, કહધ ચાંદસીંહ પ્રધાન, મુહઉ ધ માગો તે લિઉ, શાસ્ત્ર ભણવો જાણુ,	૬૧
જસમાદે જસ જગતો, શીલવતી માહિ લીહ, દિવસ પ્રતિ એકહુ ન તિહાં આપધ સોહ ચાંદસીંહ.	૬૨
દોય જાણુ તિહાં શાસ્ત્ર અભ્યાસ. કરધ ત (ભ) લાપરિ ઉલાસ. બિહું વરસધ વર વિરીઆ, સો આણુંદધ ભરીઆ.	૬૩
દસક ભટ્ટ માહિ જ મહિ (મા) વાધ્યુ, દેવગિરિ માહિં જયવાદ સાધ્યું, (અ)તરીક પાસનાથ જુહારી, ચતુરપણધ ચાલધ શ્રુતધારી.	૬૪
શ્રી ગુર ચરણુ આવીતધ વાંદે, સકલ સંધના ચિત આણુંદે, (ના)ઈડલાધ (ન)યરી પરસીદ, પંડિત પદ તિહાંથી થાપન કીધ.	૬૫
શ્રી વિજયદાન સૂરિ ગણધારી, મોકલધ મેડતા નયર મજારિ, શાસ્ત્ર ચિંતવન્યો હિઅડધ આણી, ચઉમાસું મુંકધ હિત જાણી.	૬૬
ચઉમાસું કરી વાંદવા આઠ(વ)ધ, શ્રી ગુરનધ તે અતિ ભાવધ, મનિ દવધ ઋષિ બે મોટા મુનિ કહિધ, શ્રી ગુર જંખધ કાઉસગિ રહિધ.	૬૭
કાઉસગિ ઋષિબાલો એહવું નિરખધ, શ્રી વિજયદાન સૂરીસર હરખધ, તિણુ મોટાં પાત્ર અમૂલ, તેહ તણુધ તિરે મૂંકયા દ(કુ)લ.	૬૮
હિરહર્ષ માયિ દોય ફૂલ, મુનિવર દેખધ અતિ બહુ મૂલ, ધર્મસાગર રાજવિમલ કહિધ, તેહ તણુધ શિર એકજ લહિધ.	૬૯
સપન વિચારધ કરધ ભગવન્ન, ઉવઝાય પદ યોગ્ય એ છધ તિણુ શ્રુતાવાસ (શ્રુતાપન્ન), શુભવાસર શુભવેલા જાણુ, ^૧ ઉવઝાય પદ તિણુ થાપધ નાણુ.	૭૦
આદીસર દેહરા મજારિ, તિણુ જણાં પદ દીધાં સાર, સંધ સહુ નહુલાધ કેરો, ઉચ્છવ મહોચ્છવ કરધ અધિકેરો.	૭૧
શ્રીપૂજ કેરો આદેશ પામધ, વિચરધ શ્રી ગુર ગામો ગામધ, આવકના સમકિત ઉજીઆલધ, કુમતઈ પોહિતો લોકનઈ વારધ.	૭૨

દુહા.

શિવપુરી આવધ વિચરતા, સકલસૂરિ શિરતાજ, આચાર્યપદ થાપવા, હીરહર્ષ મુનિરાજ.	૭૩
તેડાવધ તપગછધણી, ધર્મસાગર ઉવઝાય, પ્રમુખ સાધુ તિહાં મિલધ, આચાર્ય પદ થાય.	૭૪

ધર્મસાગરઉપાધ્યાયરાસ.

૯૫

રાગ સામેરી.

આચારય પદ તિહા દીધું, સંધ ચઉવિહનમ સુખ કીધું,	
કરમ સંધ મહામંડાણુ, ધિન જીવું એ પરમાણુ.	૭૫
શ્રી હીરવિજય સૂરિ નામ, દીધું એહવું અભિરામ,	
ચિરંજીવો એ ભગવંત, બોલમ ગિર્યા ગુણવંત.	૭૬
શ્રી હીરવિજયસૂરિ રાય, શ્રી ધર્મસાગર ઉવઝાય,	
શ્રી પૂન્યઘ વાચના દીધિ, પાટણુ નયરિ પરસિધિ.	૭૭

(દુહા)

સઃલ વાદિ શિર તો ખર, મહીઅભિ મહિમાવંત,	
જસ નામ શ્રવણે સુણી, વાદી વાદ ત્યજંત.	૭૮
જય વાદિ જગિ આગલો, ધર્મસાગર ઉવઝાય,	
જાણુ વાકોનિર (વીકાનેર) તિહાં, મોકલમ તપગછરાય.	૭૯

(ઠાલ ચાલુ)

સહુ આગલ(મ) વાચના લેમ, નિજ ગુર નમ પરદખિણુ દેમ.	
ચાલમ ગુરજી ગહગહતા, શુવાકાંરીર (વીકાનેર) પોહતા.	૮૦
મંત્રીસર દેવો મોહતો, નીતી નીતમુ વાદ કરતો,	
સહસારણુ કુમત નિધાન, તસ ન્યાન તણે શ્રુતિમાન.	૮૧
તેહનમ સમજાવા વાલમ, નીતા નિત્ય સંશય ટાલમ,	
મોટો રાય કદ્યાણુ કહિમ, તસ રાજસતા જસ લહિમ.	૮૨
પ્રતિષ્ઠા ચિત્રોડ નયરિ, કીધી ગુરજી ભલી પરિ,	
પરવાદિં સાથિ વાદ, કરિ તસ ઉતાર્યા દેવનાદ.	૮૩
જયવાદ અરયો જાલોરમ, ખરતર ધણી પરમ,	
વ્યવહારીનમ દેમ દીખ્યા, સીખવમ શ્રી ગુર શિખ્યા.	૮૪
પ્રતિષ્ઠા તિહાં વલિ જાણો, સહુ સંધ હુકે સપરાણો,	
નોઉ(ડ)લાઈ પ્રતિષ્ઠા મોટી, શ્રાવક ખર(ચ)મ ધનકોટિ.	૮૫
પૂણ્યયોગમ પૂન્ય પધાર્યો, કુમતમ પડતા જન વાર્યો,	
બહુ લોકના સંશય ટાલ્યા, વીજમતિ તિહાં કણિ ચાલ્યા.	૮૬
અનુકરમમ ગૂજર દેશમ, આવમ ગુરનમ ઉપદેશમ,	
પાટણુ નયરમ પરસિદ્ધ, ખરતર રયું જયવાદ સિદ્ધ.	૮૭
વ્યવહારી બહુ ધનવંત, કીધાં કામ ધણાં મહંત,	
દીખ્યા લીમ અખ્યા ગણીઆ, શ્રી સહગુર પાસમ ભણીઆ.	૮૮
૧અહિમતગ(ર) ચઉમાસમ, આવમ ગુરજી ઉલાસમ,	
તિહાં દીખ્યા લેમ ધનવંત, વૈરાગી વિદ્યાવંત.	૮૯

૯૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીઅ હીરવિજયસૂરીસ, જસ નામધ સુ ન(મ)ધ સીસ,
તેહ તણો આદેશ પામધ, પોહયધ જેસલમેર ગામધ. ૯૦

હરરાજ રાવલ તિહાં રાજધ, મોટા વૈરી તણુ(ા) મદ બાજધ,
તેહની સભા માહિં દીપધ, ધર્મસાગર વાદિ નધ છપધ. ૯૧

સીરોહી છરાઉલા પાસ, થી પોહ(ત)વા ય આસ, (?)
સૂરતિ નયરધ ચઉમા(સ), સંધ આગતિ ધર્મપ્રકાસ. ૯૨

જયવાદ વરયો વર તિહાં, રાયવર તિહાં
રાય કદયાણુ સનાસના સભા જહાં,
ચઉચધ પળુસણુ કરવું, હિઅડધ સહુધ એ ધરવું. ૯૩

દૂહા.

વિનય કંકરી વિદ્યા ભણ્યા, શ્રી ગુરૂ પાસધ જેહ.
તેહ તણાં નામ હું કહું, જિમ હીમ નિર્મલ દેહ. ૯૪

રાગ દેશાખ.

વિમલસાગર બુધ બુદ્ધિ નિધાન, જ્ઞાનવિમલ પંડિત પરધાન.
વિજયકુશલ પંડિત માહિં સોહધ, વિબુધ વિવેકવિમલ મન મોહધ. ૯૫

વિનયવંત વિનયસાગર કહીધ, તેહની બુદ્ધિનો પાર ન લહીધ.
ઉદયવંત (ધ) દય(ા)રૂચિ પંડિત, સાધુ તણુધ ગુણુધ મંડિત. ૯૬

પદ્મસાગર પંડિત પરસિદ્ધ, લખિંધસાગર બહુ લખિંધ સમૃદ્ધ,
ગુણુસગિ(સાગર) ગાજધ જિમ દરિઉ, બુધ દરિસન(સા)ગર ગણુ ભરિઉ. ૯૭

જ્ઞાનસાગર જ્ઞાન વખાણું, શ્રુતસાગર ગાજધ જિમ દયુસાતો ત્રાણું (?)
વિબુધ વિવેકસાગર વેરાગી, મેધસાગર પંડિત સોભાગી. ૯૮

માણિક્યસાગર મહિમાવંત, પંડિત એ ગિરિઉ ગુણુવંત,
પ્રત્યાદિક પંડિત ની(પા)યા, કવિજન કહધ મધ દરખધ ગાયા ૯૯

જંબૂદ્વીપ પત્તિ સૂત્ર, તેહની વૃત્તિ કરી પવિત્ર,
કિરણાવલી કલ્પસૂત્રમાં જાણુઉ, પ્રવ(ચ)ન પરીક્ષા હિઅડધ આણુઉ. ૧૦૦

તત્ત્વતરંગિણો ગ્રંથ પ્રમુખ, જે વાંચધ પામી જધ સુખ,
એહવા ગ્રંથ કયાં અનેક, હિઅડધ આણુ વાર વિવેક ૧૦૧

અનુકરમધ વિહાર કરંતા, હામિ હામિ ભવિઅણુ બોલંતા,
અમદાવાદ આન્યા ગણુધારી, જગગુરૂ મોટા જગિ જયકારી. ૧૦૨

સાહ મુરાદ તિહાં બલવંત, વૈરી તણો જે આછણા (જે આણે) અંત,
તિહાં તેડાવીઅ શ્રી સૂરીસ, ધર્મ(મ)ર્મ પૂછધ અ(દ)નીસ. ૧૦૩

તગબન (?) બલી પછરધ પદકાસધ, છવ યાઇ તસ વિ(ચિ)ત વાસધ,
શ્રી ગુરૂ ધર્મસાગર તિહાં આધ વંદધ, બિહુ જણુનાં મન આણુંદધ. ૧૦૪

ધર્મસાગર ઉપાધ્યાય રાસ.

૯૭

વલતું ભગવન ધમ પ્રકાસ્યું, વિમલ વાત રા ચાસ્યું (?)
ધર્મસાગર બોલધ વાણી, ત્રિકાલ વંદના હોજો નાંણી. ૧૦૫

ફૂલા.

મહિઅતિ મોટો સુખકર, હીરવિજય સૂરિંદ,
શેત્રુંજે યાત્રા ભણી, ચાલધ પરમાનંદ ૧૦૬

જગ ગુરુ જગમાહિં જાણુઈ, સાધ્વી સંધવી એહ,
જેણે કરાવી યાત્રા, નિર્મલ કીધી દેહ. ૧૦૭

શ્રી ગુરુ વાંદી ચાલિઆ, ચતુરપણુઈ ચિત જાંણુ,
વટપદ નયર પધારિઆ, ધર્મસાગર ગુરુ ભાણુ, ૧૦૮

રાગ મારણી.

શ્રી ગુરુ શ્રી ધર્મસાગર, પ્રણમધ સુર નરના નાગર,
આગર નાનાવિહ ગુણુ રચણુનો એ. ૧૦૯

હીરવિજય સૂરિ તપાગછપતિ, વંદધ સુરનર યતિ,
તક્તિર (?) પતિસાહિ અકખ્ખર છાત્તિઉ (?) ૧૧૦

તેહ તણુધ આદેશઈ, ચાલધ કુંકુણુ દેશઈ,
હોસ્યઈ એ સુરતિ નયર આનંદ ધણુ એ. ૧૧૧

ત્રિજગતાં મન મોહઈ, હીરવિજય સૂર સોહઈ,
પડિએહે ભવિજનના મન રંગસ્યું એ. ૧૧૨

શ્રી (ઉ)ના નયર મનોહર, ચહિમાસું રહ્યા ગણુધર,
સુખકર જિમ સાયરનઈ ચંદલો એ. ૧૧૩

શ્રી ગુરુ અંત સમય જાણી કરી, એ વાત ચિતમાં ધરી,
અતિ ખરી એહ સમય અપાસણુ (અનશણુ) તણો એ. ૧૧૪

ભાદ્રવ સુદિ એકાદસી, દેવ કોડિ તિહાં ઉલસી,
હવઈ હોઈ એમ અધિપતિ વિમાનનો એ. ૧૧૫

ભગવનજી સ્વર્ગપુરી, પધારિઆ એહ વાત સુણી કરી,
શ્રી ધર્મસાગર બોલધ દુખ ધરી, ૧૧૬

આંસુભરી હે હે દેવ કિસ્યું કયું એ.
અવમ ગિહું કેરી જોડલી, દેવઈ કિધી ખોડલી, ૧૧૭

કો વલિ એહલો નહિ મિલધ : જગગુરુ ' એ.
વિજયસેન સૂરી વંદી જઈ, આતમ સાધન કીજઈ, ૧૧૮

લીજઈ મુગતિ તણું સુખ હુકડીએ. (અપૂર્ણ.)

૯૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીમહાવીરસ્વામી ભગવાનના વિહારની યાદી.

(શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય વિરચિત ત્રિપથીશાલાકા પુરૂષચરિત્ર
શ્રીમહાવીર ચરિત્ર દશમા પર્વ ઉપરથી.)

(સંગ્રાહક—મુનિ જયંતવિજય (ધર્મજયન્ત) શિવપુરી -ગ્વાલિયર.

સર્ગ. શ્લોક.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૭૧ થી શરૂ)

- ૩ ૫૭૫ તુંબાકાગ્રામ.
- „ ૫૮૧ કૃપિકાગ્રામ. (યુમ્તચર બ્રાન્તિથી પકડાયા) ગોશાલો જુદો પડ્યો.
- „ ૫૮૭ વિશાલીનગરી. (લોહકારશાલામાં લોહકારોપસર્ગ)
- „ ૬૧૧ ગ્રામાગ્રામ. (બિભેલિકચક્ષે પૂજા કરી)
- „ ૬૧૪ શાલિશીષગ્રામ. (વ્યંતરીનો શીતોપસર્ગ) લોકાવધિ ઉત્પન્ન થયું.
- „ ૬૨૫ ભદ્રિકાપુરી. (છઠું ચોમાસું) ગોશાલો ફરી મર્યો.
- ૪ ૧ મગધદેશ.
- „ ૨ આલબિકાપુરી (સાતમું ચોમાસું)
- „ ૩ કુંડકાગ્રામ.
- „ ૧૧ મર્દનગ્રામ.
- „ ૧૩ બહુશાલગ્રામ-શાલવનોઘાન-(વ્યંતરીના ઉપસર્ગો)
- „ ૧૫ લોહાગર્ગપુર. (જિતશત્રુ રાજા) હંરિક બ્રાન્તિથી પકડાયા પછી રાજાએ પૂજ્યા.
- „ ૧૯ પુરિમતાલપુર
- „ ૩૬ ઉબ્બાકાગ્રામ.
- „ ૪૬ ગોભૂમિ.
- „ ૫૨ રાજગૃહનગર. (આઠમું ચોમાસું)
- „ ૫૪ વજ્રભૂમિ-શુદ્ધભૂમિ-લાટાદિભ્રેષ્ઠભૂમિષુ (નવમું ચોમાસું)
- „ ૬૭ સિદ્ધાર્થપુર.
- „ ૬૭-૭૫ કુર્મગ્રામ (તિલસ્તંબપૃષ્ઠા) ગોશાલા ઉપર શીતલેશ્યા મૂકી.
- „ ૧૨૫ સિદ્ધાર્થપુર. માર્ગે તિલસ્તંબપરીક્ષા) ગોશાલો તેજલેશ્યા સાધવા જુદો પડ્યો.
- „ ૧૩૮ વૈશાલીનગરી. (પિતૃમિત્ર શંખગણુરાટે પૂજ્યા)
- „ ૧૩૯ મંડિકિકા નદી. (વૈશાલી અને વાણિજ્યક ગ્રામની વચ્ચે ભગવાન નાવથી ઉતર્યા)
શંખરાજના ભાણેજ ચિત્રે નાવિકથી ભગવાનને છોડાવ્યા.
- „ ૧૪૩ વાણિજ્યકગ્રામ.
- „ ૧૪૮ શ્રાવસ્તિનગરી. (દશમું ચોમાસું) કોટક ઉદ્યાનમાં.
- „ ૧૪૯ સાનુયષ્ટિકગ્રામ.
- „ ૧૬૦ દદભૂમિ. (ભ્રેષ્ઠલોકોનાં)
- „ ૧૬૧ પેદાલગ્રામ. (પેદાલારામમાં પાલાસ ચૈત્યમાં સંગમકોપસર્ગ)

ભગવાન મહાવીર સંબંધી થાડી હકીકતો.

૯૯

- ,, ૨૮૪ વાલુકાગ્રામ (પંચશતયૌર-તપ્તવાલુકાપસર્ગ).
- ,, ૩૧૬ ગોકુલ (સંગમદેવોપસર્ગ પછી પારણ્ય કથુ) ગોકુલમાં.
- ,, ૩૨૨ આલભિકાપુરી.
- ,, ૩૨૭ શ્વેતવી નગરી.
- ,, ૩૨૮ શ્રાવસ્તી નગરી (સ્કંદ પૂજા).
- ,, ૩૩૮ કૌશાંબીનગરી (ચંદ્રસૂર્યાગમન).
- ,, ૩૪૦ વારાણસી નગરી.
- ,, ૩૪૧ રાજગૃહનગર.
- ,, ૩૪૨ મિથિલાનગર (જનકરાજ પૂજા).
- ,, ૩૪૩ વિશાલી નગરી (સમરોદ્યાનમાં ૧૧ મું ચોમાસું).
- ,, ૩૭૨ સુંસમારપુર (અશોકખંડોદ્યાને અશોક વૃક્ષે ચમરેદ્રોતપાત).
- ,, ૪૬૭ ભોગપુરનગર.
- ,, ૪૭૧ નંદિગ્રામ (પિતૃમિત્ર નંદિએ પૂજ્યા).
- ,, ૪૭૨ મેઢકગ્રામ (ગોપાલોપસર્ગ).
- ,, ૪૭૪ કૌશાંબીનગરી.
- ,, ૬૦૧ સુમંગલગ્રામ.
- ,, ૬૦૨ સત્ક્ષેત્રગ્રામ.
- ,, ૬૦૩ પાલકગ્રામ (ભાયલાખ્ય વણિક-ઉપસર્ગ).
- ,, ૬૦૫-૬૦૬ ચંપાનગરી (સ્વાતિદત્ત વિપ્રની અગ્નિ હોત્રશાલામાં ૧૨ મું ચોમાસું)
(પૃથ્વીભદ્ર માણિભદ્રયક્ષ પૂજા).
- ,, ૬૧૪ જૂંભકગ્રામ (શકેન્દ્રનાટ્ય વિાધ દેખાડા).
- ,, ૬૧૬ મેઢકગ્રામ.
- ,, ૬૧૮ ષણ્ણુમાનીગ્રામ (કણ્ણુકીલોપસર્ગ).
- ,, ૬૨૬ (મધ્યમા) અપાપાનગરી (મહાભૈરવોદ્યાન-કીલક કર્પણુ સ્થાન).
- ,, ૬૫૮ જૂંભકગ્રામ.
- ,, ઋણુપાલિકા નદી (જૂંભક ગામની પાસે તે નદીના ઉત્તરકાંઠે-અવ્યકત ચૈત્યની પાસે સ્થામાકકુણ્ણુનીના ક્ષેત્રમાં શાલવૃક્ષ નીચે ભગવાનને કેવલજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું).
- ૫ ૧૮ અપાપા નગરી (જૂંભકગ્રામથી બાર જોજન) મહાસેન વનમાં ચતુર્વિધ સંધ સ્થાપના.
- ૬ ૩૬૨ રાજગૃહનગર (ગુણુશાસ્ત્રચૈત્યમાં ભગવાન સમોસર્યા. મેઘકુમાર-નંદિષેણુ દીક્ષા.
- ૭ ૧૦ રાજગૃહનગર
- ,, ૧૨૭ રાજગૃહનગર.
- ,, ૩૫૬ રાજગૃહનગર (આર્દ્રકુમારે ભગવાનને પ્રથમ વાંધ્યા).
- ૮ ૧ આત્મણુકુંડગ્રામ (બહુશાલોદ્યાનમાં દેવાનંદા-ઋષભદત્ત દીક્ષા).

૧૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ,, ૨૯ ક્ષત્રિયકુંડામ (જમાલિ પ્રિયદર્શના દીક્ષા).
- ,, ૭૫ પરિ ચંપાયાં પૂર્ણભદ્રેવને (કેવલજ્ઞાન પછી ૧૪ વર્ષે જમાલી નિહવ).
- ,, ૧૮૪ કૌશાંબીનગરી (મૃગાવતી દીક્ષા).
- ,, ૨૪૧ વણિજકામ (પૂતિપલાશવન-આનંદ આવક).
- ,, ૨૭૦ ચંપાનગરી (પૂર્ણભદ્રોદ્યાન-કામદેવ આવક).
- ,, ૨૮૨ કાશીનગરી (કોષકવન-ચુલનીપિતા તથા સુરાદેવ).
- ,, ૨૯૯ આલભિકાપુરી (શંખવનોદ્યાન-ચુલ્લશતિક આવક).
- ,, ૩૦૨ કાંપિલ્યપુર (સહસાત્રવણોદ્યાન-કુંડગોલિક આવક).
- ,, ૩૧૧ પૌલાશપુર (સહસાત્રવન-શબ્દાલપુત્ર આવક).
- ,, ૩૨૭ રાજગૃહનગર (ચુલુ શિવચૈત્ય મહાશતક આવક).
- ,, ૩૩૧ આવસ્તીનગરી (કોષકવન-નન્દિની પિતા આવક તથા લાંતકાપિતા આવક).
- ,, ૩૩૭ કૌશાંબીનગરી (ચંદ્ર સૂર્ય મૂલ વિમાનથી આઃયા-ચંદનબાલા અને મૃગાવતીને કેવલજ્ઞાન થયું).
- ,, ૩૫૪ આવસ્તીનગરી (ગોશાલોપસર્ગ) કોષકવનમાં.
- ,, ૪૭૧ મેંદકામ (કોષકચૈત્ય).
- ૯ ૨૧ પોતનપુર (મનોરમોદ્યાને પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિ દીક્ષા).
- ,, ૨૫ રાજગૃહનગર (પ્રસન્નચંદ્રરાજર્ષિ કેવલજ્ઞાન).
- ,, ૧૬૬ પૃથ્વચંપાપુરી (સાલ-મહાસાલ દીક્ષા).
- ,, ૧૭૦ ચંપાનગરી (કાલાન્તરે વિચરતા ભ૦ સમોસર્યા) પૃથ્વ ચંપાથી ગૌતમસ્વામી સાથે ચંપાનગરી આવતાં-સાલ-મહાસાલાદિ પાંચ જળુને કેવલજ્ઞાન થયું).
- ૧૦ ૧ દશાર્ણુ દેશમાં દશાર્ણુપુરનગર (ચંપા નગરીથી વિચરતા ભ૦ આંહી પધાર્યાં).
- ,, ૧૪૫ વૈભારગિરિ (દશાર્ણુભદ્ર દીક્ષા) (રાજગૃહપાસે) (ધનાશાલિભદ્ર દીક્ષા).
- ,, ૧૫૩ રાજગૃહનગરમાં ભગવાન ફરી પધાર્યા અને વૈભારગિરિ ઉપર ધનાશાલિભદ્રે અનશન કયું.
- ૧૧ ૧૫ રાજગૃહનગર (રૌહિણ્યે ભગવાનનાં વચનો સાંભળ્યાં).
- ,, ૧૦૭ રાજગૃહનગર (રૌહિણ્યે દીક્ષા).
- ,, ૩૧૧ રાજગૃહનગર (વીતભયનગરીના રાજા ઉદાયનને દીક્ષા આપીને મરમંડલમાં થઈને ભગવાન રાજગૃહ પધાર્યા તે વખતે અભયકુમારે દીક્ષા લીધી.
- ,, ૬૧૮ ભગવાન ચંપા નગરીથી જઈને વીતભય નગરીમાં સમોસર્યા અને ત્યાંના રાજા ઉદાયનને દીક્ષા આપી.
- ૧૨-૪૦૫ ચંપાનગરીમાં, વિચરતા વિચરતા ભ૦ સમોસર્યા.
- ,, ૪૪૦ અપાપાનગરી (અન્ત સમયે પધાર્યાં. સોલપહોર દેશના આપી મોક્ષે પહોંચ્યા).

॥ ઇતિશમ ॥

મનનું રહસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૭૯ થી શરૂ)

અનુવાદક:—વિકુલદાસ મૂ. શાહ બી. એ.

ખરી રીતે કહીએ તો જેવા ન હોઈએ એવા દેખાવું એજ ધૂર્તતા છે. એજ કપટ છે, એનાથી મનુષ્યનું યથાર્થ સ્વરૂપ છુપાઈ જાય છે. એ દંભનો એક પ્રકાર છે. એ ગીતાના ‘અદ્ભિત્વ’ નો ભરોશી છે. ધૂર્ત મનુષ્ય પોતાનું ખરું સ્વરૂપ છુપાવી રાખીને કેવળ બીજા પાસેથી ધન અને બીજી વસ્તુઓ લઈ લેવાની ગરજથી જ બનાવટી રૂપ ધારણ કરે છે.

સહનશીલતાના અભાવને ઇર્ષ્યા કહેવાય છે. એ દ્રેષ અને ધૃષ્ટાનું જ એક સ્વરૂપવિશેષ છે.

જ્યારે દ્રેષ લાંબો વખત રહે છે ત્યારે તે અમર્ષનું રૂપ ધારણ કરે છે. દર્પ અભિમાનનું એક રૂપ છે. એ અસંતોષની અનધિકાર એછા છે. આપણી મર્યાદાથી વધારે દાવો કરવો તે દર્પ છે.

પ્રકૃતિથી આગળ વધી જવું એ ધૃષ્ટતા છે. એ ઉદંડતા છે જે બીજાના પ્રત્યે તિરસ્કારભર્યા વર્તનના રૂપમાં પ્રકટ થાય છે. એનાથી મનુષ્ય ઉદ્ધત થઈને બીજાનું અપમાન કરી બેસે છે. એ પાશવિક ધૂર્તતા છે. એનાથી વ્યવહારમાં તેમજ બોલવા ચાલવામાં અસહ્યતા આવે છે. એવો સ્વભાવ બિલ્કુલ બેહુદો અને અનાદરણીય છે. ધૃષ્ટતા એવી નીતિ છે જે સામાજિક નિયમોનો તિરસ્કાર કરે છે. ધૃષ્ટ મનુષ્ય બીજાની ભાવનાઓની જરાપણ પરવા કરતો નથી. તે તો કોઈના પ્રત્યે ધૃણા અથવા પોતાની ઉત્કૃષ્ટતા બતાવવાના હેતુથી પોતાના વ્યવહાર અને વાતચીત દ્વારા વૈચકિતક આક્રમણ કરી બેસે છે.

સાધક પુરૂષે અહિં સુધી કહેવામાં આવેલી સઘળી વૃત્તિઓનો સંપૂર્ણ ત્યાગ કરી દેવો જોઈએ. એ આસુરી સંપત્તિ છે. કંરૂણા, સત્ય, અહિંસા, બ્રહ્મચર્ય, દયા વિગેરે દૈવી સંપત્તિઓ વધવાથી આસુરી સંપત્તિ દૂર થઈ જશે. હિંમેશાં અનુભવ કરો કે તમે શુદ્ધ સત્, ચિત્, આનન્દ વ્યાપક આત્મા છો. એ બધા હુર્ણુ નષ્ટ થઈ જશે અને સાત્વિક ગુણો આપોઆપ પ્રકટ થઈ જશે.

કોઈકોઈ વાર મનને માટે અંતઃકરણ શબ્દનો પ્રયોગ કરવામાં આવે છે, તેમાં મન, બુદ્ધિ, ચિત્ત તથા અહંકાર એ ચારેનો સમાવેશ થઈ જાય છે.

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એનો વ્યાપક અર્થમાં પ્રયોગ કરાય છે. તેનો અર્થ છે આંતરિક સાધન. અંતઃ એટલે આંતરિક, કરણ એટલે સાધન. એ આંતરિક સાધન છે જે દ્વારા આપણે પ્રત્યક્ષ કરીએ છીએ, અનુભવ કરીએ છીએ, સંકલ્પ કરીએ છીએ, અને વિચાર કરીએ છીએ.

વૃત્તિ એટલે ફરવું તે. એ એક વિચારનો તરંગ છે જે અંતઃકરણમાં જાગે છે.

અંતઃકરણની વૃત્તિઓ ઇન્દ્રિયોના દ્વારથી નીકળે છે અને વિષય-અજ્ઞાનને દૂર કરીને વિષયાકારને ગ્રહણ કરે છે અને વિષયને આપણી સમક્ષ ઉપસ્થિત કરે છે. વૃત્તિઓનું મુખ્ય કાર્ય આવરણ-ભંગ છે, તેઓ સ્થૂલ અવિદ્યાના પડદાને દૂર કરે છે જે સર્વ વિષયોને ઢાંકી રાખે છે.

અવિદ્યાને કારણે જ તમે ‘હું પ્રસન્ન છું’ એ જાતની વૃત્તિની સાથે તમારો અભેદ કરો છો.

બુદ્ધિ જ વિષયોનું વિવેચન કરે છે. બ્રહ્મ કે જે જીવ તથા તેના કર્મોનો નિર્વિકાર સાક્ષી છે તે સઘળી વાતો સ્પષ્ટ સમજે છે.

બ્રહ્મ કોઈ વિષય નથી, એ તો અચિન્ત્ય અને અદૃશ્ય છે. સાક્ષાત્કાર-દ્વારા તેનો અનુભવ થાય છે, પ્રપંચો જાણવા માટે ઇન્દ્રિય, અંતઃકરણ અને જીવોની આવશ્યકતા છે.

ઇન્દ્રિયો વિષયને જુએ છે, મન એને પ્રકટ કરે છે. બુદ્ધિ ચૈતન્યાભાસની મહદૃથી તેનો નિશ્ચય કરે છે.

બ્રહ્મ તો સર્વસાક્ષી હોવાથી સર્વ કંઈ જુએ છે, પરંતુ ઇન્દ્રિયો બ્રહ્મને નથી જોઈ શકતી. ઇન્દ્રિયો જડ છે. બ્રહ્મને જોવા માટે નેત્રની જરૂર નથી પડતી, તે પોતે પોતાની મેળે પોતાને પોતામાં જુએ છે. તે સંપૂર્ણ વિશ્વને વિવર્તરૂપે પોતાનાથી જાણે છે, તે ઇન્દ્રિયોને પ્રકાશ તેમજ શક્તિ આપે છે.

તેને પ્રત્યક્ષ કરવા માટે, વિચારવા કે મનન કરવા માટે અંતઃકરણની આવશ્યકતા નથી. તે તો સ્વયંપ્રકાશ છે. તે પ્રત્યેક વસ્તુને પ્રકાશ આપે છે. તે ચિત્સ્વરૂપ છે. ચિદ્ધન છે. જ્ઞાનનો ભંડાર છે. તે આત્મજ્ઞાનદ્વારા સઘળું જાણે છે. તે અંતઃકરણને પ્રકાશ આપે છે.

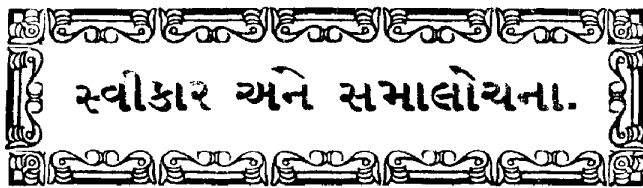
ધ્યાનમાં ચાર જાતના વિધો આવે છે. લય (નિદ્રા), વિશ્લેષ (મનનું એક વિષયથી બીજા વિષય ઉપર ભટકવું), કષાય (વિષય-સુખની સ્મૃતિ), અને રસસ્વાદ, અથવા સવિકલ્પ સમાધિથી મળતું સુખ. સવિકલ્પ સમાધિથી પ્રાપ્ત થતું સુખ પણ એક પ્રકારનું વિષ્ણુ છે, કેમકે તે

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૦૩

આપણને નિર્વિકલ્પ અવસ્થાએ પહોંચવામાં અડચણ કરે છે. તેનાથી ખોટો સંતોષ મળે છે જેને લઈને આપણે સાધનામાં આગળ નથી વધી શકતા. મનને આ બધા વિધ્નોથી બચાવી રાખવું જોઈએ, કેમકે ત્યારે જ આપણે શુદ્ધ, અદ્વૈત નિર્વિકલ્પ અવસ્થામાં પ્રવેશ કરી શકીએ છીએ. એ પરમાવસ્થા પ્રાપ્ત કરવામાં વિચાર અને પ્રહરભાવના જ સહાયક થાય છે.

સામાન્ય રીતે સાધનાહીન પુરુષનાં મનમાં એક સમયે અનેક પ્રકારના વિચારો ઉઠે છે. પારિવારિક વિચાર, વ્યવસાય સંબંધી વિચાર, ખાનપાનના વિચાર, આશા અને પ્રતીક્ષા, ધનપ્રાપ્તિના ઉપાયનો વિચાર, કોઈને ફેરવી નાંખવાનો વિચાર, કોઈ કુદરતી પ્રકૃતિની જરૂરીયાતોની પૂર્તિ સંબંધી વિચાર, શૈશ્ય રનાનાદિના વિચાર એકી સાથે મનમાં આવવા લાગે છે. તમે સાડાત્રણ વાગે બરાબર મન લગાડીને કોઈ પુસ્તક વાંચતા હો છો તે સમયે ચાર વાગે કીકેટની મેચ જોવાની ભાવના વારંવાર તમારા વાંચનમાં હરકત પહોંચાડે છે, કેવળ ચોગીપુરુષ જ-જેનું મન એકાગ્ર છે તે એક જ વિચારને ધોતે ધમ્મે ત્યાં સુધી મનમાં ટકાવી રાખે છે. (ચાલુ)

૧ કર્મગ્રંથઃસાર્થ (પ્રથમ વિભાગ) પ્રકાશક ડૉ. એચ. સ્કર મંડળ મહેશાણા બીજી આવૃત્તિ. પ્રથમથી ચાર ગ્રંથ તેની મૂળ ગાથા શબ્દાર્થ અને વિવેચન સાથે સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં પ્રકટ કરેલ છે, વિવેચનને ઠેકાણે શ્રી જીવવિજયજી કૃત બાળભોધને સરલ કરીને આપવામાં આવે છે. અભ્યાસી માટે સરલ છે. પાઠશાળામાં ચલાવવા યોગ્ય છે. કિંમત એક રૂપિયા. પ્રકટ કર્તાને ત્યાંથી મળશે,

૨ જૈન તીર્થોના નકશો—કર્તા મુનિરાજશ્રી શ્રીમદ્ ચારિત્રવિજયજી કચ્છી-કર્તા મહારાજશ્રીનો સ્વર્ગવાસ થયો છે. છતાં આવી ઉપયોગી કૃતિ કે જૈન તીર્થોની ટુંક માહેતિ અને સાથે નકશા સહિત આ લઘુ ગ્રંથ યાત્રાનો લાભ લેવાના જિજ્ઞાસુ માટે એક ભોમીયા સમાન છે. હિંદના જુદા જુદા દેશ વિભાગના પ્રકરણ નીચે દરેક તીર્થોની ટુંકામાં ઉપયોગી હકીકત આપી એક જૈન સાહિત્ય ગ્રંથમાં વૃદ્ધિ કરી છે. યાત્રાળુઓ દરેકને માટે ખાસ ઉપયોગી છે, અને તેઓશ્રીના સુપ્રયત્ન માટે જૈન કોમ આભારી છે. કિંમત આઠ આના. મળવાનું ઠેકાણું મહત્તલાલ માણેકચંદ—વીરમગામ. ગુજરાત.

શ્રી બ્રહ્મદ્વારણા ચંત્ર—સંપાદક મુનિરાજ જ્ઞાનવિજયજી—(શ્રી ચારિત્ર (સ્મારક ગ્રંથમાળાનો ૧૯ મો ગ્રંથ) કોણ કયા તીર્થો કરતી પ્રતિષ્ઠા કરી શકે તે બાબતમાં પ્રકાશ પાડતો આવી શૈલીનો આ ગ્રંથ જાણુવા પ્રમાણે પ્રથમજ છે. પ્રતિષ્ઠા જેવા

૧૦૪

શ્રી આત્મનાનંદ પ્રકાશ.

ઉત્તમ કાર્ય માટે ન્યોતિષ મુખ્ય છે. અને પ્રતિષ્ઠા કરનાર અને પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કરવી હોય તે પ્રભુ તે અને વચે શુભ મેળ જોવાની સરલમાં સરલ રીત આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવી છે. આવી વસ્તુનું સામાન્ય જ્ઞાન મેળવનાર આ ગ્રંથની સહાયથી પ્રતિષ્ઠાનું મુહુર્ત જોઈ જાણી શકે છે. આવા અનેકવિધ જૈન સાહિત્ય હજી વણ પ્રકટ થયા સિવાય રહેલ છે. આ ગ્રંથ પ્રકટ થવાથી પણ જૈન ન્યોતિષશાસ્ત્ર સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ થઈ છે. સંપાદક મહારાજશ્રીએ આ ગ્રંથ પ્રકટ કરી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કર્યો છે. કિંમત ૦-૮-૦ મળવાનું ટેકાણું, મહત્લાલ માણેકચંદ-વીરમગામ (ગુજરાત.)

સદ્બોધસરિત—(મોઢ મહોદયની ચતુર્થ ભેટ) લેખક શ્રીયુત ગોપાલજી બોધવજી ઠક્કર. લેખક શ્રીમંત જ્ઞાતાં સાદું જીવન જીવનાર અને સામાજિક સેવામાં અહ-નિશ રસ લેનાર છે. કેળવણીના ઉત્તેજક છે. આ ગ્રંથમાં વ્યવહારિક વાર્તાને સામાજિક રીતે ધાર્મિક દૃષ્ટિમાં ઉતારી છે. વ્યવહારિક ઉપાધીયોથી વ્યાકુલ રહેનાર જીવને આ ગ્રંથમાં વાર્તાના સ્વરૂપ સાથે અપાયેલી બોધ-હૃદયમાં ઘડીભર શાંતિ સ્થાપે છે. ગ્રંથની ભાષા સરલ અને સદી હોવાથી બાળજીવને વાંચવામાં રસ ઉપજે છે. શ્રીયુત ગોપાલજીભાઈને તેમની કૃતિ માટે અમો ધન્યવાદ આપીયે છીએ, કિંમત એક રૂપીયો. પ્રકટ કર્તા બીઆભાઈ ગોપાલજી, તંત્રી મોઢ મહોદય માસિક-ભાવનગર.

શ્રી હેમચૂડા પ્રક્રિયા મહાવ્યાકરણ—કિંમત રૂ. ૫-૮-૦ આચાર્ય શ્રી વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજ તરફથી મળેલ ભેટને ઉપકાર સાથે સ્વીકારવામાં આવે છે.

આરોગ્ય-પત્રિકા—પ્રકાશક ધી જૈન સેનીટરી એસોસીએશનની આરોગ્ય પ્રચારક કમિટી મુંબઈ.—જનસમાજની આરોગ્યતા-શરીર સુખાકારી અર્થે આ પ્રયત્ન ઉપરોક્ત સંસ્થાના પરોપકાર નિમિત્તે છે. આ પત્રિકામાં કેલેરા, મચ્છર અને તેનાથી ઉત્પન્ન થતા રોગો માંખી, મેલેરીયા અને રસ ઉતરવાને લગતા વિષયો ચિત્રો સહિત પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે કે જેનાથી આરોગ્યતાને લગતું જ્ઞાન જનસમૂહમાં ફેલાવવા અને જનતાને આરોગ્યતાની ખરેખરી જોખમદારીનું યથાર્થ જ્ઞાન કરાવવા માટે આ આરોગ્ય પત્રિકા પ્રકટ કરી ઉક્ત સંસ્થાની કમીટીએ ખરેખરી સેવા બજાવી છે. આરોગ્યતા તે અમૂલ્ય ખજાનો છે અને તેની સમજ દરેક મનુષ્યને પોતાના શરીરની સુખશાંતિ માટે હોવી જોઈએ કારણકે શરીર સુખી મનુષ્ય વ્યવહાર અને ધર્મ સુખે સાધી શકે છે, જેથી તેને માટે તેની કમીટી ધન્યવાદને પાત્ર છે. આ પત્રિકા અથથીષ્ઠતિસુધી દરેક મનુષ્ય જે મનનપૂર્વક વાંચી તે પ્રમાણે વર્તન કરે તો જરૂર તેવા પ્રકારના રોગોના ભોગ થઈ પડતાં અટકે અને સારી રીતે તનદુરસ્તી ભોગવે. આરોગ્યતાનું આવા પ્રકારે જ્ઞાન ફેલાવવા માટે જનસમૂહ તરફથી આ સંસ્થાને સંપૂર્ણ સહાય-ટેકો મળવાની જરૂર છે.

સુધારો—ગયા માસના અંકમાં શ્રી મહાવીર જ્યંતી કયારે ઉજવવી તે સંબંધી એક નિર્ણય છપાયો હતો. તેમાં ચૈત્ર શુદ્ધ ૧૨-૧૩ બેગા હોવાથી શુદ્ધ ૧૨ સોમવારે ઉજવવી એમ લખ્યું હતું, પરંતુ સોનગઢથી મુનિશ્રી ચારિત્રવિજયજીએ જૈન પત્રના છેદા અંકમાં જણાવેલ સૂચના મુજબ આરશ તેરસ બેગા હોવાથી (આરશનો હાય હોવાથી) શુદ્ધ ૧૩ ને સોમવારે છે એમ સમજવું.

તૈયાર છે.

બીજો વિભાગ

તૈયાર છે.

(પૂજ્ય શ્રી સંઘદાસગણિ-વાચકનિર્મિત.)

॥ શ્રી વસુદેવહિણિડ પ્રથમસ્વણદમ્ ॥

દ્વિતીય અંશ:

(ધમ્મિલ્લહિણિડગર્મિત:—પરિશિષ્ટ છ સહિત.)

સંપાદકો તથા સંશોધકો-આચાર્ય ન્યાયાભોનિધિ શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી શિષ્ય-રત્ન પ્રવર્તક મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પ્રશિષ્યો મુનિરાજશ્રી ચતુર-વિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

પ્રથમ ખંડના છ પરિશિષ્ટો સાથેના આ બીજો ભાગ એટલે ઉપલબ્ધ આ અંશનો પ્રાપ્ત થતો અપૂર્ણ પ્રથમ ખંડ પર્યંતનો અંશ મૂળ પ્રાકૃત ભાષામાં આ પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. આ બીજા અંશમાં આઠમાથી અઠ્ઠાવીશમા સુધી ૨૧ લંબકો આવેલા છે. જે ૧૦૪૮૦ શ્લોકોમાં પૂર્ણ થાય છે.

આ પ્રથમ ખંડનો, તથા કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને આ અંશ કેટલો ઉચ્ચ ક્ષાત્રીનો છે પરિશિષ્ટોને લગતો વિશેષ પરિચય, પ્રસ્તાવના, વિષયાનુક્રમ, કોષ આદિ સાથે હવે પછી પ્રકટ થતા ત્રીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ અંશ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા-સાહિત્યમાંનું એક અણુભોલું રત્ન છે. કે જે પ્રકટ થવાની જાહેતર સાક્ષરો, જૈન ધર્મના યુરોપીયન અભ્યાસીઓ અને વિદ્વાન મુનિ મહારાજઓ તરફથી રાહ જોવાતી હતી. ગયા વર્ષના માગશ્વર માસના આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકના ટાઇટલમાં જણાવ્યા મુજબ-માત્ર જ્ઞાનભંડારો તથા તેના ખપી મુનિ મહારાજઓના ઉપયોગ માટે જ આર્થિક સહાય આપનાર બંધુઓની ઇચ્છા મુજબ આ અંશના ઉત્તરોત્તર ભાગો છપાયે જાય એવા ઉદ્દેશથી આ અંશની કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપિયા (પોસ્ટેજ જુદું) રાખવામાં આવેલ છે. આ બીજો વિભાગ હિંદી કોક્ષલી લાયન બ્લુલેજર પેપર (કાગળ) ઉપર, નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં આ અંશ માટે ખાસ ટાઇપો તૈયાર કરાવી, સુંદર શાસ્ત્રી વિવિધ ટાઇપો (અક્ષરો) માં છપાવેલ છે. થોડી નકલો બાકી છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથાસાહિત્યના આ અંશનું ગુજરાતી ભાષામાં ભાષાંતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની, ઇચ્છા હોવાથી આર્થિક સહાયની જરૂર છે. મળવાનું ઠેકાણું:-

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

—❖❖❖—

લાઇફ મેમ્બરોને નવીન અંશોની ભેટ.

નીચેના ત્રણ અંશો આ માસની આખેરીએ અમારા લાઇફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે પોસ્ટખર્ચથી ભેટ મોકલવામાં આવશે. (આખર્ડીંગ થાય છે)

૧ સુકૃતસાગર—પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર જૈન ઐતિહાસિક માંડવગઢના મહાન મંત્રીશ્વરની ગૌરવ-શાળી કથા-ચરિત્ર. ૧-૦-૦૦

૨ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર—વર્તમાનકાળના બાવીશ આચાર્યોના પ્રભાવશાળી ઐતિહાસિક દાષ્ટ્યે પ્રકટ થયેલ ચરિત્રો. ૨-૮-૦૦

૩ શ્રી ધર્મપરીક્ષા—કેવા પ્રકારની પરિક્ષા કરી ધર્મ ગ્રહણ કરવો તેના વિવેચન અને તે ઉપર કથાઓ સહિત. ૧-૦-૦૦

ઉપરોક્ત અંશો તૈયાર થાય છે. જેથી ઉપરોક્ત મુદત પહેલાં મંગાવવાની કે તે માટે પત્ર લખવાની કોઈ સલાસદે તરફી ન લેવી.

આ સભા તરફથી પ્રગટ થયેલાં દરેક પુસ્તકો મળવાનું સ્થળ:—
દોશી નાગરદાસ પ્રાગજીભાઈ જૈન બુકસેલર. ઠેકાણું દોશીવાડાની પોળ-અમદાવાદ.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૨૯ મું. વીર સં. ૨૪૫૮. કાર્તિક. આત્મ સં. ૩૬. અંક ૪ થો.

કવિશ્રી ખખરદાર.

‘જ્યાં જ્યાં એક વસે ગુજરાતી ત્યાં ત્યાં સદાકાળ ગુજરાત.’

એવું બૃહદ્ ગુજરાતનું ખિરદ ગાનાર કવિશ્રી ખખરદારે ગુજરાતની ખડાર રહ્યા છતાં છેક મદ્રાસને આરેથી પણ ગુજરાતના ગૌરવગાન સતત અને સહૃદયતાથી ગાયા કરીને ઉપલી લીંટીને પોતાનાં જીવન અને કવનથી સજીવ ને સાર્થક કરી છે. એમનાં શૌર્યોદ્દેકભર્યાં કાવ્યોએ ગુજરાતના યૌવનને પ્રેરણા પાઈ છે. એમના રાસે ગુર્જર રમણીયોના કંઠ અને અંતર હલકાવ્યાં છે; એમની ‘ભજનિકા’ એ અનેક અંતરોમાં ભક્તિની ગારત ભરી છે; કલિકા જેવાં એમનાં લાંબાં કાવ્યો, સાહિત્ય ચર્યાઓ અને પ્રતિકાવ્યોએ ગુજરાતી સાહિત્યમાં વિશિષ્ટતા અને વ્યક્તિત્વનો આંક મૂક્યો છે. છઠ્ઠી નવેમ્બર ૧૯૩૧ ના રોજ એમનાં જીવનનાં પચાસ વર્ષ પૂરાં થવાને પ્રસંગે એ જન્મજયંતીને દિને ગુજરાતે એમનો કનકોત્સવ ઉજવ્યો છે. એ મંગલ પ્રસંગે આપણી પ્રાર્થના હો કે ઈશ્વર એમને દીર્ઘાયુ કરે અને એમની યશ પ્રકુલ જીવનકલાને વધુ પમરાવે.’

‘કુમાર માસિક’ માંથી.